

Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства та природокористування
Навчально-науковий інститут економіки та менеджменту
Кафедра державного управління, документознавства
та інформаційної діяльності

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
Проректор з науково-педагогічної,
методичної та виховної роботи
_____ О. А. Лагоднюк
„___” _____ 2020 р.

06-14-114

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Program of the Discipline Редагування в ЗМІ
Editing in the Media

спеціальність 061 Журналістика
specialty 061 Journalism
ОПП Журналістика
program Journalism

Рівне – 2020

Робоча програма з навчальної дисципліни “Редагування в ЗМІ” для здобувачів вищої освіти перного (бакалаврського) рівня, які навчаються за освітньо-професійною програмою «Журналістика» спеціальності 061«Журналістика». Рівне: НУВГП, 2020. 19 с.

Розробник: Галич В.М., д. філол. н., професор кафедри державного управління, документознавства та інформаційної діяльності

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри **державного управління, документознавства та інформаційної діяльності**

Протокол від “30” жовтня 2019 року № 3

Завідувач кафедри _____ (Сазонець І.Л.)

Керівник групи забезпечення спеціальності _____ (Галич В.М.)

Схвалено науково-методичною радою з якості ННІЕМ

Протокол від «6» лютого 2020 року № 3

Голова науково-методичної ради з якості ННІ _____ (Ковшун Н.Е.)

Вступ

Інтенсивний розвиток сучасного інформаційного простору України зумовлює потребу в знаннях методики аналізу і вдосконалення текстових матеріалів у зв'язку з підготовкою їх до друку та оприлюднення в електронних ЗМІ. Фахова підготовка з курсу «Редагування в ЗМІ» і відповідна професійна діяльність передбачає існування роботи редактора і науки про неї, основи якої лежить певна теорія. Редакторська професія передбачає набуття її представником умінь і навичок кваліфіковано працювати з текстами, які мають різне цільове призначення, належать до різних тематичних розділів і жанрів та мають різну знакову природу. Іншими словами, ідеться про редагування багатьох видів текстів, кожний з яких має свою специфіку щодо структурної і змістової побудови, а отже, відповідного використання мовностилістичних засобів.

Актуальність курсу «Редагування в ЗМІ» мотивується суспільною потребою підготовки якісної інформації для масової аудиторії. Перший аспект його актуальності пояснюється зростаючою роллю та розширенням функцій інформації в українському суспільстві трансформаційного періоду, до підготовки та трансляції якої прямо залучені журналісти. Саме журналісти нині формують «обличчя» культури суспільства, виявляють його інтелектуальну спроможність, означають вектори прогресивного розвитку.

Другий аспект актуальності проблем редагування пов'язаний з тим, що фінансування редакцій видавництв та радіо і телебачення у часи економічної кризи зазнало занепаду. Ринкова стихія, що раптово «накрила» всю ще не сповна структуровану й сформовану українську редакційно-видавничу систему, негативно вплинула на відпрацьований десятиліттями в класичних видавництвах алгоритм редакторської підготовки конкретного видання до друку. У зв'язку із цим в Україні спростився інститут редакторства й відбулося своєрідне самоусунення досвідчених редакторів від активної праці, що поклало на авторів редакторські обов'язки. Відхід від активної праці досвідчених редакторів – цього неповторного золотого фонду інституту радянського редакторства, – різкий наплив у редакційну сферу непідготовлених або нашвидкуруч підготовлених редакторів нової генерації, укорінення практики ліквідації хрестоматійних коректурних процесів зчитування і вчитування актуалізували проблему пошуку якісного авторського оригіналу або автора, який здатний за допомогою редактора створити неповторний оригінал.

Третій аспект актуальності курсу ми можемо пояснити його великим практичним значенням. Оволодіння студентами засадами літературного редагування, усвідомлення ними особливостей редагування різножанрових журналістських текстів допоможе їм успішно проходити практику, підготувати й захистити творчу кваліфікаційну роботу, а ще – проникнути в серцевину творчої лабораторії журналіста, оволодіти кращим досвідом відомих авторів у медіасфері, відчутти «смак» своєї професії, зрозуміти чинники успіху.

Об'єкт курсу: редакційний процес спрямований на якісну підготовку інформації для масової аудиторії.

Предмет курсу: теоретико-методологічні й практичні аспекти організації редакторської діяльності ЗМК: засади приведення об'єкта редагування у відповідність із чинними нормами

– літературними, текстовими, стереотипами мовної і мислительної діяльності; дії спрямовані на реалізацію задуму в композиційній правці, корекції концептуальних образів, гармонізації теми і жанру, урахування читацької прагматики.

Вимоги до знань та умінь студентів визначаються галузевими стандартами вищої освіти України.

Анотація

У курсі «Редагування в ЗМІ» вивчаються проблеми едитології, зумовлені об'єктом дисципліни, яким є редакційний процес, спрямований на якісну підготовку інформації для масової аудиторії. Трактуються редагування як наукова та навчальна дисципліна, з'ясовується їхній об'єкт, предмет та завдання. Розглядаються «текст» як основний об'єкт редакторського аналізу, психологічні засади роботи редактора над текстом, особливості редакторського читання тексту, межі втручання редактора в текст. Розкриваються особливості редагування в різних засобах масової інформації та різножанрових журналістських творів. Класифікуються типові помилки в текстах ЗМІ та аналізуються види їх правки. Указується на макроструктурні та мікроструктурні помилки в ЗМІ. Наголошується на методиці редакторського оцінювання композиції рукопису, типових змістово-структурних, жанрово-стильових, мовних та композиційних помилках, технології редакторського аналізу рубрикації, доцільності заголовка, дотримання в тексті законів і норм логічного мислення, перевірки фактологічного матеріалу в журналістських текстах і завдання редактора під час їх аналізу.

Ключові слова: редактор, автор, редагування, редакторський аналіз тексту, акцептор дії, редакційно-видавничий процес, рецензування, оригінал-макет, маркетинг, типологія помилок, норма, види правки, жанр, композиція, психологія творчості, медіапрагматика.

Abstract

The course "Editing in the Media" examines the problems of editology caused by the subject of the discipline, which is an editorial process aimed at qualitative preparation of information for a mass audience. Editing is interpreted as a scientific and educational discipline, their object, subject and tasks are clarified. We study "text" as the main object of editorial analysis, the psychological background of the editor's work on the text, the features of editorial reading of the text, the limits of the editor's intervention in the text. Features of editing in various mass media and various genre journalistic works are revealed. Typical errors in media texts are classified and the types of editing are analyzed. Macrostructural and microstructural errors in the media are indicated. Emphasizes on the method of editorial evaluation of the composition of the manuscript, typical content-structural, genre-stylistic, linguistic and compositional errors, technology of editorial analysis of rubrication, the appropriateness of the title, adherence to the text of laws and norms of logical thinking, verification of factual material in journalistic material and the tasks of the editor in their analysis. The methods of editorial evaluation of the composition of the manuscript, typical semantic, structural, genre, style, linguistic and compositional mistakes, technology of editorial analysis of rubrication, expediency of the title, adherence to the text of laws and norms of logical thinking, verification of factual material in journalistic issues are studied. analysis.

Keywords: editor, author, editing, editorial analysis of text, acceptor of action, editorial and publishing process, peer review, original layout, marketing, typology of errors, norm, types of editing, genre, composition, psychology of creativity, media pragmatics.

1.Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, спеціалізація, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів – 6	Галузь знань 06 Журналістика	Нормативна	
Модулів – 2	Спеціальність 061 «Журналістика»	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2		2-й курс	–
Загальна кількість годин – 180	ОПП «Журналістика»	Семестр	
		1-й	–
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4 Самостійної роботи студента – 8	Рівень вищої освіти: бакалавр	Лекції	
		32 год.	–
		Практичні, семінарські	
		30 год.	–
		Самостійна робота	
		118 год.	–
		Вид контролю:	
Екзамен		–	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної та індивідуальної роботи становить:

– для денної форми навчання 34,4% до 65,6%.

2.Мета та завдання навчальної дисципліни

Програма обов'язкової навчальної дисципліни «Редагування в ЗМІ» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки бакалавра спеціальності «Журналістика». Вимоги до знань та умінь визначаються галузевим стандартом вищої освіти України.

Мета викладання – розкрити теоретико-методологічні засади редагування текстів ЗМІ, зокрема дати поняття про редакційний процес в органах ЗМІ та з'ясувати функції

Завдання дисципліни:

а) познайомити студентів з особливостями редакторського аналізу тексту як методу його об'єктивної характеристики й оцінки, а також визначення шляхів удосконалення рукопису в процесі його підготовки до друку;

б) сформулювати уявлення про природу, причини і типи помилок у мовленнєвій діяльності журналіста, прийоми розпізнати їх та методи усунення;

в) забезпечити оволодіння студентами методикою редагування: технологією підготовки редакторського висновку, різними видами правки (вичитування, доопрацювання, переробки, скорочення), прийомами аналізу тематичної, композиційної і логічної організації тексту, роботою з фактичним матеріалом;

г) розкрити особливості редагування текстів ЗМІ різних видів (друкованих та електронних) і жанрів.

У процесі викладання курсу передбачено формування таких *компетенцій*: здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, пошуку та опрацювання інформації з різних джерел; здатність здобувати знання й розуміти площину їхнього застосування в професійній діяльності; здатність бути критичним і самокритичним; здатність до міжособистісної взаємодії, працювати як самостійно, так і в команді; здатність діяти соціально відповідально та свідомо; знання правових та морально-етичних аспектів діяльності, а також професійних кодексів поведінки; здатність усно й письмово спілкуватися українською мовою як державною в професійній діяльності; здатність

ефективно просувати створений журналістський продукт, проводити дослідження для його промоції; здатність науково-критично осмислювати традиційні та новітні концепції масової комунікації на межі предметних галузей журналістики, реклами, ПР та літературного й галузевого редагування;

Унаслідок вивчення дисципліни студент повинен:

Знати: 1) визначення понять “літературне редагування”, “технічне редагування”, “художнє редагування”, їх відмінності; 2) основні норми і методи редагування; 3) сутність логічного аналізу тексту, способи виявлення і перевірки логічних зв’язків у ньому; 4) особливості різних видів композиційної структури і композиційних шаблонів; 5) специфіку елементарних стилів мовлення і видів тексту, їх зв’язок із жанрами журналістських творів; б) основні методичні вимоги до аналізу мови і стилю твору; 8) загальну класифікацію помилок;

9) особливості різних видів правки і коректури тексту.

Уміти: 1) застосовувати на практиці набуті теоретичні знання; 2) здійснювати тематичний аналіз тексту; 3) перевіряти логічну будову тексту; 4) перевіряти точність і достовірність фактологічного матеріалу; 5) аналізувати композиційну структуру тексту; б) здійснювати правку тексту; 7) користуватися прийомами видалення типових нормативно-стилістичних помилок; 8) здійснювати цілісний редакторський аналіз тексту та писати редакторський висновок.

Робоча програма містить повний перелік тем лекцій і практичних з курсу «Редагування в ЗМІ», які має опрацювати студент, списки рекомендованої літератури (основної та допоміжної). У програмі також подано теми та питання для самостійної роботи студентів.

Міждисциплінарні зв’язки. Навчальний курс «Редагування в ЗМІ» є складовою частиною циклу дисциплін загальної (фундаментальної) та професійної (фахової) підготовки студентів за спеціальністю 061 «Журналістика». Його вивчення пов’язане з курсами «Інформаційна журналістика», «Аналітична журналістика», «Художньо-публіцистичні жанри», «Українська мова в засобах масової комунікації», «Теле-, радіожурналістика» «Прикладна мас-медійна логіка» та цілеспрямоване засвоєння спеціальної літератури, активну роботу на лекціях і практичних заняттях, виконання науково-дослідницьких та творчих завдань самостійної роботи.

3. Програма навчальної дисципліни Модуль 1

Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади основ редагування в ЗМІ

Тема 1. Вступ до курсу «Редагування в ЗМІ». Чотири аспекти актуальності курсу «Редагування в ЗМІ» та його практичне значення. Зміст курсу та його зв’язки з іншими навчальними дисциплінами. Мета і завдання курсу. Особливість об’єкта і предмета. Значення терміна «редактор». Різновиди редакторської професії. Функціональні обов’язки головного, літературного, художнього і технічного редактора. Сфера застосування редакторських професій.

Тема 2. Редагування в ЗМІ як наукова й навчальна дисципліна. Редагування в ЗМІ в системі теорії видавничої справи. Едитологія: структура змісту наукової дисципліни, її об’єкт і предмет, місце теорії редагування в едитології. Едитологія та едиторика. Абсолютизація терміна «літературне редагування» в радянські часи. Аспекти редагування та їхній зміст. Редагування в ЗМІ як суспільно-політична діяльність. Зміст терміна «літературне редагування» та його предмет у поглядах різних учених (М. Феллера, А. Капелюшного, В. Різуна, Н. Зелінської, М. Сенкевича та М. Тимошика, З. Партика, А. Мільчина, Е. Огара, Н. Зелінської, В. Терехової, М. Сікорського).

Тема 3. Редагування як суспільно-культурна професійна діяльність. Природа літературного редагування. Акцептор дії як прояв комунікативної мети. Завдання й особливості редагування в різних засобах масової інформації. Мовець як автор. Відчуження твору від автора.

Тема 4. Редагування в ЗМІ в контексті історії видавничої справи. Періодизація та етапи розвитку редагування. Виникнення редагування. Стагнація в редагуванні. Відродження редагування. Період нагромадження фактів. Заснування теорії редагування. Класичне редагування. Комп’ютерне редагування. Становлення редагування в Україні. Унесок уродженців Сумщини в розвиток і становлення редагування.

Тема 5. Редактор і текст. Текст як основний об'єкт редакторського аналізу. Ознаки тексту. Різні визначення тексту та найбільш оптимальне для курсу «Редагування в ЗМІ». Психологічні засади роботи редактора над текстом та їх потрактування в працях Р. Іванченка, В. Різуна, Н. Зелінської, К. Накорякової, М. Феллера. Психологічна спричиненість авторських помилок та фактори, що їх зумовлюють. Природа внутрішнього мовлення та помилки, спричинені перекладом внутрішнього мовлення на зовнішнє. Прийоми поглибленого розуміння тексту, що редагується. Межі втручання редактора в текст, їх психологічні основи. Поняття про редакторське читання тексту. Сутність першого, другого і третього редакторського читання тексту.

Тема 6. Редакційно-видавничий процес. Характеристика учасників акту передачі повідомлень. Види редагування. Поняття про редакційно-видавничий процес та його етапи. Сутність і методологічні основи редагування як творчо-виробничого процесу. Термінологічна база. Галузі редагування. Аспекти редагування. Модель редагування. Механізми редакторської праці. Технологія редагування.

Тема 7. Типологія помилок і шляхи їх усунення. Відомості з історії девіатології як науки. Поняття про помилку/девіацію та їх види. Значущі і незначущі помилки. Класифікація помилок. Особливість журналістських девіацій. Шляхи усунення помилок. Реконструкція помилок реципієнтом.

Тема 8. Редагування заголовка. Поняття про заголовок текстів ЗМІ. Функції заголовків. Види газетних та журнальних заголовків. Архітектоніка газетного заголовка. Композиція заголовка. Рубрика як особливий вид заголовка. Типові помилки в заголовковій творчості журналіста.

Модуль 2

Змістовий модуль 2. Практичні аспекти редакторської діяльності в ЗМІ

Тема 9. Редакторський аналіз тексту: загальні поняття. Два основні аспекти редагування. Зміст понять «аналіз твору», «редакторський аналіз тексту».

Мета редакторського аналізу. Предмет редакторського аналізу. Редакторський аналіз і літературно-художня критика. Механізм процесів редакторського аналізу й оцінки тексту.

Тема 10. Структура редакторського аналізу. Структурна одиниця тексту, тривалість тексту. Вимоги до редакторської оцінки тексту. Перша площина редакторського аналізу (за одиницями тексту). Друга площина редакторського аналізу (за цілями аналітичних дій при оцінці авторського оригіналу). Третя площина редакторського аналізу (за якостями кожної одиниці тексту) (третя площина). Загальна схема редакторського аналізу й редагування. Ознайомлювальне, рецензентське, оцінне та шліфувальне й оздоблювальне редакторське читання рукопису. читання. Практична реалізація висновків редакторського аналізу. Основні завдання правки. Найважливіші правила виправлення тексту. Види правки.

Тема 11. Логічні засади редагування. Чотири основні закони правильного мислення

Тема 12. Композиційні норми редагування. Текст у єдності всіх його компонентів як предмет редакторського аналізу. Методика умовного членування тексту. Критерії виокремлення структурних одиниць тексту. Робота редактора над композицією рукопису. Особливості редакторського аналізу структурних особливостей тексту. Методика оцінювання композиції рукопису. Правила побудови журналістського твору. Прийоми роботи редактора над композицією твору. Залежність композиції твору від жанру журналістського тексту та типу видання. Методика редакторської оцінки рубрикації. Типові змістово-структурні, жанрово-стильові та композиційні помилки.

Тема 13. Методика праці редактора над фактичним матеріалом. Основи методики редакторської роботи над фактичним матеріалом. Факт – основа журналістського твору. Перевірка фактичного матеріалу – один з найважливіших етапів редакторської діяльності в ЗМІ. Типові фактичні помилки. Психологічні причини фактичних помилок. Фактологічні особливості журналістських текстів різних видів і завдання редактора під час їх аналізу. Види фактичного матеріалу. Редакційно-технічне оформлення цитат, числового матеріалу, дат власних назв,

скорочень.

Тема 14. Мовностилістичні особливості тексту в засобах масової інформації та завдання редактора. Медіасофія й медіапрагматика. Мова засобів масової інформації. Місце медіалінгвістики в системі наук про ЗМІ. Вимоги до мови преси, телебачення й радіо. Редакторський аналіз мовностилістичних особливостей тексту в ЗМІ. Практика слововживання в сучасних українських ЗМІ та завдання редактора. Залежність мовностилістичних особливостей тексту від специфіки засобу масової інформації, від жанру твору, від типу видання, від мовного оточення автора. Типові помилки в мові ЗМІ. Причини їх виникнення та способи уникнення. Використання словників та довідників у праці редактора.

Тема 15. Галузеве редагування. Специфіка редагування газетно-журнальних видань. Інформаційні норми. Юридичні норми. Етичні норми. Політичні та релігійні норми. Композиційні норми. Рубрикаційні норми. Логічні норми. Лінгвістичні норми .

Психолінгвістичні норми. Видавничі норми. Ілюстраційні норми. Поліграфічні норми.

Редакційно-видавнича діяльність на підсумковому етапі.

Тема 16. Норми редагування радіо-, телепрограм та інтернет-видань. *Особливості редагування радіопрограм.* Основні види радіопередач. Радійний процес. Етапи редагування радіопрограм (авторський, редакційний, запису вальний, монтувальний, розповсюджувальний, підсумковий). *Норми редагування телепрограм.* Особливості роботи

телевізійного редактора. Основні види телепередач. Телевізійний процес. Етапи: авторський, редакційний, знімальний, відеозапису, аудіозапису, монтувальний відео монтаж, аудіо монтажу, озвучу вальний, розповсюджувальний, підсумковий *Норми редагування інтернет-вдань.* Новий тип ЗМІ. Веб-сторінки та їх види. Особливості редакційно-видавничої діяльності веб-редактора. Етапи: авторський, редакційний, конструювальний, тестувальний, оприлюднювальний, підсумковий.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви тем змістових модулів	Кількість годин			
	Денна форма			
	Усього	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота
Модуль 1. Змістовий модуль 1. Теоретико-методологічні засади основ редагування в ЗМІ				
Тема 1. Вступ до курсу «Редагування в ЗМІ»	11	2	2	7
Тема 2. Редагування в ЗМІ як наукова й навчальна дисципліна	11	2	2	7
Тема 3. Редагування як суспільно-культурна професійна діяльність	11	2	2	7
Тема 4. Редагування в ЗМІ в контексті історії видавничої справи	11	2	2	8
Тема 5. Редактор і текст	11	2	2	7
Тема 6. Редакційно-видавничий процес	12	2	2	8
Тема 7. Сутність і методологічні основи редагування як творчо-виробничого процесу	11	2	2	7
Тема 8. Типологія помилок і шляхи їх усунення.	12	2	2	8
Разом за змістовим модулем 1	91	16	16	59

Модуль 2. Змістовий модуль 2				
Практичні аспекти редакторської діяльності в ЗМІ				
Тема 9. Редакторський аналіз тексту: загальні поняття	11	2	2	7
Тема 10. Структура редакторського аналізу	10	2	–	8
Тема 11. Логічні засади редагування.	12	2	2	8
Тема 12. Композиційні норми редагування.	11	2	2	7
Тема 13. Методика праці редактора над фактичним матеріалом.	11	2	2	7
Тема 14. Мовностилістичні особливості текстув засобах масової інформації та завдання редактора.	11	2	2	7
Тема 15. Галузеве редагування. Специфіка редагування газетно-журнальних видань.	11	2	2	7
Тема 16. Норми редагування радіо-, телепрограм та інтернет-видань.	12	2	2	8
Разом за змістовим модулем 2	89	16	14	59
Усього годин	180	32	30	118

5. Теми практичних занять

№п/п	Теми практичних занять	Денна форма навчання
1.	Тема 1. Вступ до курсу «Редагування в ЗМІ»	2
2.	Тема 2. Редагування в ЗМІ як наукова й навчальна дисципліна	2
3.	Тема 3. Редагування як суспільно-культурна професійна діяльність	2
4.	Тема 4. Редагування в ЗМІ в контексті історії видавничої справи	2
5.	Тема 5. Редактор і текст	2
6.	Тема 6. Редакційно-видавничий процес. Сутність і методологічні основи редагування як творчо-виробничого процесу	2
7.	Тема 7. Типологія помилок і шляхи їх усунення.	2
8.	Тема 8. Заголовковий комплекс. Редагування заголовка	2
9.	Тема 9. Редакторський аналіз тексту. Редакторський висновок	2
10.	Тема 10. Логічні засади редагування	2
11.	Тема 11. Композиційні норми редагування	2
12.	Тема 12. Методика праці редактора над фактичним матеріалом	2
13.	Тема 13. Мовностилістичні особливості тексту в засобах масової інформації та завдання редактора	2
14.	Тема 14. Галузеве редагування. Специфіка редагування газетно-журнальних видань	2
15.	Тема 15. Норми редагування радіо-, телепрограм та інтернет-видань	2
Всього		30

6. Самостійна робота

Розподіл годин самостійної роботи для студентів денної форми навчання: 60 годин – підготовка до аудиторних занять;
 30 годин – підготовка до контрольних заходів;
 28 годин – опрацювання окремих тем програми або їх частин, які не викладаються на лекціях.

6.1 Завдання для самостійної роботи

№ п/п	Назва теми	Денна форма навчання
1.	Огляд наукової та навчальної літератури з курсу «Редагування в ЗМІ», наявної в Науковій бібліотеці НУВГП та в українських ресурсах мережі Інтернет	6
2.	Функціональні обов'язки головного, літературного, художнього і технічного редактора	6
3.	Погляди різних учених на зміст і завдання редагування в ЗМІ	6
4.	Унесок представників львівської та київської наукових шкіл у розвиток і становлення редагування	6
5.	Відчуження твору від автора в контексті новітніх інформаційних технологій	6
6.	На матеріалі самостійно дібраного журналістського тексту з газет Рівненщини прокоментувати поглиблене розуміння його змісту, що визначає вектори редагування, та вкажіть на психологічні основи втручання редактора	6
7.	На матеріалі однієї газетної публікації, дібраної із всеукраїнської періодики («День», «Дзеркало тижня», «Урядовий кур'єр», «Голос України»), спираючись на класифікацію авторів і читачів, подати характеристику цим суб'єктам інформації, приміряючи сприйняття змісту на своє його розуміння як реципієнта	6
8.	Схематично відтворіть систему дій технологічного процесу редагування	6
9.	Особливість редагування діаграм, таблиць та ін. ілюстративного матеріалу в журналістському тексті аналітичних жанрів	6
10.	Підготувати презентацію теми «Редакторський аналіз журналістського тексту та редакторський висновок»	6
11.	Особливість редагування різножанрових журналістських творів	6
12.	Здійснити редагування логічної структури змісту журналістських текстів аналітичних і публіцистичних жанрів, обравши один з них з регіональних газет «Слово і час», «Вільне слово», «Вісті Рівненщини», «Рівне вечірне», «7 днів», «Провінційка» та ін.	6
13.	Здійснити редагування композиції журналістських текстів різних жанрів, обравши один з них з регіональних газет	6
14.	Здійснити редагування фактичного матеріалу в журналістських текстах різних жанрів, обравши один з них з регіональних газет.	6
15.	Здійснити мовностилістичне редагування журналістських текстів різних жанрів, обравши один з них з регіональних газет. Проаналізувати віднайдені помилки за типологічними характеристиками.	6
16.	Укласти словник «Терміни видавничої справи та редагування» (50 найуживаніших дефініцій)	7
17.	Розробити поради редакторам рівненських радіопрограм «Радіо Люкс ФМ», «Радіо 24», «Радіо "Край"», «Радіо "Трек"», «Рівне ФМ» на матеріалі кількох випусків	7
18.	Указати на типові помилки в телепрограмах рівненських каналів «Ритм», «Сфера», «Рівне 1» (на матеріалі кількох передач)	7
19.	Віднайдіть помилки в одному з рівненських інтернет-видань («Новини по-рівненськи», «Ервеноей», «ЧаРівне», «Четверта влада», «Кур'єр Рівненщини», СІТІ Рівне» та ін.	7
Усього		118

7. Методи навчання

Педагогічна ефективність застосування методів навчання залежить від раціонального комбінування різних методів та врахування майбутнього фаху студентів і специфіки дисципліни, яка вивчається. Концептуально вагомим є розуміння викладачем багатовимірного **поняття методу навчання** як: форми руху пізнавальної діяльності студента, логічний шлях засвоєння знань, умінь та навичок (індукція, аналіз і синтез, порівняння, абстрагування, конкретизація, узагальнення тощо); певний вид і рівень пізнавальної діяльності студентів (репродуктивний, евристичний, дослідницький); шлях стимулювання і мотивації учіння; форма обміну науковою інформацією між тим, хто вчить, і тим, хто вчиться (словесна, наочна чи практична); спосіб керування пізнавальною діяльністю.

В основу викладання покладена найбільш прийнятна традиційна класифікація методів навчання, яка базується на зовнішніх і внутрішніх чинниках процесу пізнання об'єктивної реальності та має у своїй основі логічно вмотивовані підходи: за джерелами отримання знань, особливостями логіко-мисленнєвої діяльності, рівнем розумової активності.

Застосовуються такі **різновиди методів за джерелом знань**: словесні, наочні, практичні. Серед **словесних методів** чільне місце відводиться *зекції*, що в словесній формі розкриває сутність наукових понять, явищ, процесів, логічно пов'язаних, об'єднаних загальною темою. Її різновиди – вступна, проблемна, узагальнююча – у поєднанні з *розповіддю* («малювання словом»), яка передбачає оповідну, описову форму розкриття навчального матеріалу з метою спонукання студентів до створення в уяві певного образу, *поясненням*, що допомагає розкриттю сутності певного явища, процесу, актуалізації логічного мислення й досвіду студента, та *бесідою* (евристична й репродуктивна) – сприяють розкриттю предмета навчання. У групі словесних важлива роль відводиться *методу робот з кнчсою*, паперовою, електронною. Важливо допомогти студентам оволодіти прийомами самостійної роботи з книгою: читання, переказу, виписування, складання плану, рецензування, конспектування, виготовлення таблиць, схем, діаграм та ін.

Ефективне вивчення «Редагування в ЗМІ» неможливе без широкого використання **наочних методів** – *демонстрації* (який передбачає показ предметів і процесів у природі, динаміці), *ілюстрації* (за якого предмети і процеси розкриваються через їх символічне зображення: таблиці, діаграми, схеми, графіки та ін., що зумовлено діалектичними закономірностями пізнання й психологічними особливостями сприймання предмета вивчення – теоретико-методологічних і практичних аспектів організації науково-дослідної діяльності студентів. *Презентація* є формою обміну досвідом, який здобули студенти під час роботи в певній малій групі й використовуються для представлення досягнень виконання індивідуальних завдань, наприклад, пов'язаних з виконанням курсової роботи.

Практичні методи навчання спрямовані на досягнення завершального етапу процесу пізнання. Вони сприяють формуванню вмінь і навичок, логічному завершенню ланки пізнавального процесу стосовно конкретної теми, розділу. Практична робота спрямована на використання набутих знань у розв'язанні практичних завдань. Наприклад, *моделювання певної ситуації* в редакційно-видавничому процесі, пов'язаної з підготовкою тексту ЗМІ до друку чи виходу в ефір (структура оцінювання тексту, етапи редагування тексту, структура редакторського висновку, структура бесіди з автором тощо). У набутті практичних умінь значне місце відводиться *вправам* – методу навчання, сутність якого полягає в цілеспрямованому, багаторазовому повторенні студентами окремих дій чи операцій з метою формування умінь та навичок. Різноманітність вправ (письмові, графічні, коментовані, пояснювальні, тренувальні), особливо творчого характеру, ігрової спрямованості, позитивно впливає на підтримання інтересу до навчальної діяльності. *Ділові та рольові ігри* (інсценізація певної ситуації в редакційно-видавничому процесі, де в ролі безпосередніх учасників подій виступають студенти (літературний редактор, головний редактор, коректор, автор журналістського твору, реципієнт) дієва форма активізації навчальної діяльності студентів.

Основним «інструментом» пізнання є мозок людини. Тому в навчальному процесі опанування дисципліною природно використовуються **«логічні» методи** – аналіз, синтез, індукція, дедукція. *Аналітичний метод* передбачає мисленнєвий або практичний розклад цілого на частини з метою вивчення їх суттєвих ознак. Для розуміння цілісності явища, процесу, сутності окремого поняття необхідно перейти до наступної логічної операції – синтезу, ґрунтується на мисленнєвому або практичному з'єднанні виділених аналізом елементів чи властивостей предмета, явища в одне ціле. *Синтез* є органічним продовженням аналізу й може будуватися лише на його основі. *Індуктивний метод* – це шлях вивчення предметів, явищ від одиничного до загального. Він дає можливість

усвідомити істотні, типові закономірності, наприклад, аналіз особливостей редагування окремих текстів різних жанрів, який допомагає усвідомити загальні закономірності жанрової правки. *Дедуктивний метод*, навпаки, базується на вивченні навчального матеріалу від загального до окремого, одиничного. Студенти ознайомлюються із загальною закономірністю (наприклад, оцінкою якості тексту, підготовкою редакторського висновку, типологією помилок), а потім на основі цієї закономірності, правила, закону характеризуються інші явища, що виокремлюють методологічний та дидактичний зміст окремої проблеми у видавничо-редакційній справі.

У навчання студентів передбачається використання таких ефективних **методів організації самостійної розумової діяльності**, як: проблемний виклад (проблемно-інформаційний), частково-пошуковий і дослідницький. Використання цих методів ґрунтується на послідовній і цілеспрямованій постановці перед студентами проблемних завдань, розв'язуючи які, вони під керівництвом викладача активно засвоюють нові знання. Застосовуючи названі методи, необхідно дотримуватися таких основних вимог: формулювати пізнавальні завдання відповідно до змісту навчального матеріалу та фахових особливостей студентів; висувати гіпотези, мобілізувати резерви знань та способів пізнання; включати студентів в активну пізнавальну діяльність; аналізувати й оцінювати результати навчальної праці.

Проблемний виклад передбачає створення викладачем проблемної ситуації, допомогу студентам у виділенні та «прийнятті» проблемного завдання, використанні словесних методів (лекції, пояснення) для активізації мисленнєвої діяльності студентів, спрямованої на задоволення пізнавального інтересу шляхом отримання нової інформації.

Частково-пошуковий метод включає студентів у пошук шляхів, прийомів і засобів розв'язання пізнавального завдання. Для забезпечення дієвості цього методу необхідно створити проблемну ситуацію і спонукати студентів до розуміння і «прийняття» пізнавального завдання; керувати ходом їхньої пошукової мисленнєвої діяльності з використанням системи логічно вмотивованих запитань; стимулювати й схвалювати та стимулювати пізнавальну діяльність студентів у процесі розв'язання навчальних завдань; аналізувати успіхи і помилки, труднощі.

Дослідницький метод спрямований на включення студентів у самостійне розв'язання пізнавального завдання з використанням необхідного обладнання (підготовка тексту ЗМІ до друку, підготовка виступу на конференцію). Для ефективності цього методу варто дотримуватися низки вимог: створення проблемної ситуації; керівництво студентами при виділенні пізнавального завдання; спонукання студентів до пошуків гіпотези, перевірки її достовірності; надання допомоги у пошуках ефективних методів і резерву знань, необхідних для розв'язання завдань; орієнтація студентів на проведення досліджень і систематизація результатів проведеної роботи; включення студентів у самостійний аналіз перебігу та результатів проведеної роботи.

Використання зазначених дидактичних методів, урізноманітнюють форми навчальної роботи, активізують діяльність студента, спрямовану на засвоєння матеріалу.

8.Методи контролю

Оцінювання завдань поточного контролю проводиться з розрахунку від 0 до 100 балів. У процесі оцінювання навчальних досягнень студентів застосовуються такі методи: *методи усного контролю*: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, повідомлення, доповідь, презентація теми. *Методи письмового контролю*: модульна контрольна робота, що включає творчі завдання (оцінювання, редагування тексту, підготовка редакторського висновку), тестування, моделювання теоретичних сутностей проблем редагування текстів ЗМІ. *Методи самоконтролю*: уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Оцінювання виконаних завдань, у тому числі творчого характеру, здійснюється за такими критеріями (у % від кількості балів, виділених на завдання із заокругленням до цілого числа):

0% – завдання не виконано;

40% – завдання виконано частково, висновки не аргументовані і не конкретні;

60% – завдання виконано повністю, висновки містять окремі недоліки, судження студентане достатньо аргументовані;

80% – завдання виконано повністю і вчасно, проте містить окремі несуттєві недоліки не системного характеру;

100% – завдання виконано правильно, вчасно і без зауважень.

9. Розподіл балів, які отримують студенти

Поточний контроль та самостійна робота																Під- сумко- вий кон- троль	Су- ма
Змістовий модуль 1.								Змістовий модуль 2.									
Т 1	Т 2	Т 3	Т 4	Т 5	Т 6	Т 7	Т 8	Т 9	Т 10	Т 11	Т 12	Т 13	Т 14	Т 15	Т 16	40	100
3	3	3	4	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4		

Шкала оцінювання

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою
90–100	відмінно
82–89	добре
74–81	
64–73	задовільно
60–63	
35–59	незадовільно з можливістю повторного складання
0–34	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

10. Методичне забезпечення

Тексти лекцій (електронні), тестові завдання, методичні вказівки, що включають плани практичних занять, завдання для самостійної роботи, список рекомендованої літератури.

Галич В. М. Методичні вказівки до виконання практичних завдань і самостійної роботи з навчальної дисципліни «Редагування в ЗМІ» для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня за освітньо-професійною програмою «Журналістика» спеціальності 061 «Журналістика». Рівне: НУВГП, 2020.

11. Рекомендована література

I. Законодавчі та нормативно-правові видання

1. Авторське право на літературні та художні твори в Україні: Тематична добірка / Уклад. Л. І. Котенко. К.: Кн. палата України, 2000. 112 с.
2. ДСТУ 29.3-2000. Газети. Поліграфічне виконання. Загальні технічні вимоги. – К., 2000.
3. ДСТУ 3017-95. Видання. Основні види, терміни та визначення». – К. : Держстандарт України, 1995. – 50 с.
4. Законодавство України про видавничу справу. За станом на 10 червня 2005 р. / Верховна Рада України: Офіц. вид. / Упоряд. Ю. П. Дяченко. К.: Парламентське вид-во, 2005. 160 с (Б-ка офіційних видань).
5. Законодавство України у сфері інтелектуальної власності: проблеми вступу до СОТ. Матеріали слухань у Комітеті з питань науки і освіти Верховної Ради України / Упоряд. Г. О. Андрощук. К.: Парламентське вид-во, 2002. 359 с
6. Законодавчі та нормативні документи України у сфері інформації, видавничої та

бібліотечної справи: Тематична добірка: У 2 ч. / Уклад. Т. Ю. Жигун. Ч. 2: Правове регулювання у сфері видавничої та бібліотечної діяльності. К.: Кн. палата України, 2000.

7. Законодавство в світі книги: шляхи реалізації в Україні рекомендацій Ради Європи. Матеріали Міжнародної конференції. 22 квітня 1997 р. К.: Кн. палата України, 1998. 120 с.
8. Закон України «Про доступ до публічної інформації». Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011. № 32. Ст. 314.
9. Закон України «Про інформацію» від 02.10.1992. № 2657-ХІІ. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2657-12>; Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992. N 48. Ст. 650
10. Закон України «Про друковані засоби інформації (пресу) України» від 16.11.92, ВВР, 1993. N 1. Ст. 2.
11. Закон України «Про телебачення і радіомовлення» від 21.12.93, ВВР, 1994. N 10. Ст. 44.
12. Закон України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/540/97-bp>
13. Закон України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1997. N 49. Ст. 299.
14. Українське законодавство: засоби масової інформації / Упор. Т. Котюжинська, Л. Панкратова. К., 2004. 368 с.
15. Український правопис / НАН України; Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Ін-т укр. мови. К.: Наукова думка, 2000. 240 с.

II. Базова

1. Бондаренко Т. О. Літературне редагування; Методичні матеріали для студентів зі спеціальності “Журналістика”. Харків, 2003. 32 с.
2. Гаранин а Н. С. Работа редактора над фактическим материалом: учебно-методическое пособие. М.: Изд-во Моск. ун-та, 1990. 63 с.
3. Зелінська Н. В. Теоретичні засади роботи редактора над літературною формою тексту. К.: УМК ВО, 1989. 160 с.
4. Іванов В. Ф. Техніка оформлення газети : курс лекцій : навч. посібник для студ. фак. Журналістики. К.: Знання, 2000. 222 с.
5. Іванченко Р. Г. Літературне редагування: підручник. К.: Вища школа, 1983. 368 с. (Репринтне перевидання 2003 р., Парламентське вид-во).
6. Іванченко Р. Г. Адекватність розуміння і ясність тексту. К.: Т-во “Знання”України, 1991. 48 с.
7. Капелюшний А. О. Стилїстика і редагування журналістських текстів. – Львів: ПАІС, 2003. – 344 с.
8. Капелюшний А. О. Стилїстика і редагування. Львів: ПАІС, 2002. 576 с.
9. Країнікова Т.С. Коректура: підручником. К.: Наша культура і наука, 2005. 251 с.
10. Мильчин А. Э. Методика редактирования текста. М.: Книга, 1980. 320 с.
11. Мильчин А. Э., Чельцова Л. К. Справочник издателя и автора. М.: Олимп, 1999. 688 с.
12. Мучник Б. С. Основы стилистики и редактирования. Ростов н / Д: Феникс, 1997. 478 с.
13. Накорякова К. М. Литературное редактирование информационных заметок: Учебно-методическое пособие. М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1990. 48 с.
14. Накорякова К. М. Литературное редактирование материалов массовой информации. М.: Изд-во Моск. Ун-та, 1994. 189 с.
15. Особливості мови і стилю засобів масової інформації. К.: Вища школа, 1983. 152 с.
16. Памятная книга редактора. М.: Книга, 1998. 415 с.
17. Партико З. В. Загальне редагування: нормативні основи. Львів: Афіша, 2001. – 416 с.
18. Партико З. В. Галузеве редагування в засобах масової інформації: конспект

- лекцій. Львів: Афіша, 2007. 104 с.
19. Різун В. В. Літературне редагування. К.: Либідь, 1996. 240 с.
  20. Рисс О. Д. Что нужно знать о корректуре. М.: Книга, 1973. 72 с.
  21. Різун В. В., Мамалига А. І., Феллер М. Д. Нариси про текст: Теоретичні питання комунікації і тексту. К.: Київ. ун-т, 1998. 336 с.
  22. Різун В. Основи комп'ютерного набору і коректури: підручник. К.: Либідь, 1993. 172 с.
  23. Сикорский Н. М. Теория и практика редактирования. М.: Высшая школа, 1980. 328 с.
  24. Терехова В. С. Литературное редактирование. – Л.: Изд-во Ленингр. ун-та, 1975. 272 с.
  25. Тимошик М. С. Видавнича справа та редагування : навч. посібник. К.: Наша культура і наука – концерн “Видавн. Дім Ін Юре”, 2004. 224 с.
  26. Тимошик М. Книга для автора, редактора, видавця. К.: Наша культура і наука, 2005. С. 201-362.
  27. Тимошик М. Видавничий бізнес: Погляд журналіста, видавця, вченого. К.: Наша культура і наука, 2005. 326 с.
  28. Харитоненко О.І. Газетна рубрика в історії та сучасності: функції, види, традиції оформлення. Держава та регіони. Науково-практичний журнал. Серія: Соціальні комунікації. 2012. №3 (11). С. 101-106.
  29. Шевченко В.Е. Елементи оформлення сучасного газетного видання / В. Е. Шевченко // Наукові записки Інституту журналістики. 2000. Т. 1. С. 88–95.
  30. Шевченко В.Е. Заголовковий комплекс журналу як комунікативна система ЗМІ / В.Е. Шевченко. Наукові записки Інституту журналістики. 2010. Том 38. С. 120.
  31. Шевченко В.Е. Нові тенденції в ілюструванні сучасних газетних видань (на матеріалі газет «Урядовий кур'єр», «Голос України», «Демократична Україна»). Нові тенденції розвитку ЗМІ в посттоталітарний період/ за ред. А.Москаленка. К.: Центр вільної преси, 1999. С. 170-171.
  32. Шевченко В.Е. Основні поняття, що визначають зовнішню форму друкованого видання: текст лекції для студентів Інституту журналістики. К.: Інститут журналістики, 2004. 28 с.
  33. Шевченко В.Е. Композиція та архітектоніка друкованого видання. Київського національного університету. Серія: журналістика. Вип.8. К.: РВЦ “Київський університет”, 2000. С. 70–75.
  34. Шевченко В.Е. Оформлення сучасного газетного видання. Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут журналістики / за заг. ред. В. В. Різуна. – К., 2003. – 344 с.
  35. Шевченко В.Е. Режисура та архітектоніка видання : навчально-методичний комплекс для студентів Інституту журналістики Київ. нац. ун-ту ім. Т. Шевченка. К. Інститут журналістики, 2004. 72 с.
  36. Шевченко В.Е. Шрифтове оформлення видань. Наукові записки Інституту журналістики. 2005. Т. 18. 13–21.
  37. Шевченко В.Е. Система рубрикації газети – основа її архітектонічної організації . Наукові записки Інституту журналістики. 2003. Т. 13. С. 45–51.

III. Допоміжна

1. Антисуржик / за ред. О. Сербенської: навч. посібн. Львів: Априорі, 2017. 304 с.
2. Бем Г. та ін. Видавець майбутнього: маркетинг і менеджмент у видавництві / пер. з нім. К.: Основи, 1994. 174 с.
3. Бессараб А.О. Редакційна підготовка наукового фахового періодичного видання на сучасному етапі. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2011. №1. С. 107–113
4. Блисковский З. Муки заголовка. М.: Книга, 1981. 110 с.
5. Бужинська Ю.О. Типологічна характеристика журнальних ділових видань. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2011. №2. С. 9–14.
6. Городенко Л. Системи верстки: навчальний посібник. К., 2006. 490 с.
7. Глушкова Т.В. До проблеми вивчення ідіостилію газетного видання. Наукові записки Інституту журналістики. 2005. Том 19. С. 15–19
8. Кириченко І. Кітч як зображальний засіб журналістики (за матеріалами львівської газети “Ратуша”). Українська журналістика: формування сучасного обличчя. Львів, 1993. С. 93–97.

9. Культура української мови: довідник / за ред. В. М. Русанівського. К.: Либідь, 1990. 304 с.
10. М'яснянкін Л. Структурно-семантичні типи порівнянь у мові газети. Українська журналістика: формування сучасного обличчя. Львів, 1993. С. 80-85.
11. Мильчин А. Э. Культура издания, или Как не надо и как надо делать книги. М.: Логос, 2002. 224 с.
12. Мильчин А. Э. Издательский словарь-справочник. М.: Юристъ, 1998. 415 с
13. Пономарів О. Д. Культура слова: Мовностилістичні поради. К.: Либідь, 1999. –240 с.
14. Пономарів О. Д. Українське слово для всіх і для кожного. К.: Либідь, 2013. 360 с.
15. Пэн Д. Б. Слово и тема в газете. Ростов н / Д.: Изд-во Рост. Ун-та, 1991. 109 с.
16. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність. К., 2002. 392 с.
17. Солганик Г. Я. Лексика газети. М.: Высшая школа, 1981. 112 с.
18. Українська мова і сучасність: зб. наук. праць. К.: НМК ВО, 1991. 156 с.
19. Черниш Н. Українська енциклопедична справа: історія розвитку, теоретичні засади підготовки видань. Львів: Фенікс, 1998. 92 с.
20. Шевченко В.Е. До питання термінології: вид і тип періодичного видання / В.Е. Шевченко. Українське журналістикознавство. Вип. 11. 2010 С. 29–37
21. Шевченко В.Е. Етапи створення художнього обличчя видання. Журналістика- 2003: матеріали 5-й Міжнародної науково-практичної конференції. Вип. 5 / редкол.: В.П. Вараб'єу і інш. Мінск, 2003. С. 298–300.
22. Шевченко В.Е. Заголовний комплекс сучасної молодіжної газети – важливий засіб її змістового спрямування. Стиль і текст. Випуск 2. 2001. С. 24-31
23. Шевченко В.Е. Призначення та оформлення додатково-допоміжного тексту у неперіодичних та періодичних виданнях. Редактор і видавець: науково-практичний збірник / гол. ред. М. С. Тимошик. Число 1. К.: Ін-т журналістики, 2007. 216 с. С. 135–152.
24. Шевченко В.Е. Режисура як спосіб подання фактів у ЗМІ (на прикладі періодичних друкованих видань України). Украина в евроатлантическом контексте. Гражданское общество и средства массовой информации. Пиар-деятельность в СМИ. Луган. нац. пед. ун-т им. Т. Шевченко. Луганск.: Знание, 2004. С. 369–382.
25. Шевченко В.Е. Стильові особливості оформлення сучасної преси. Українська періодика: історія і сучасність. НАН України. ЛНБ ім. Стефаніка. НДЦ періодики /за ред. М. М. Романюка. Л., 2003. С. 561–566.
26. Шевченко В.Е. Системність у застосуванні декоративних елементів у сучасних періодичних виданнях. Наукові записки Інституту журналістики. 2002. Т. 9. С. 93–102.
27. Шевченко В.Е. Складники мови архітектоніки газетно-журнального видання. Стиль і текст. 2000. Вип. 1. С. 188–193.
28. Ярема С. М. Технічне редагування. К.: Ун-т «Україна», 2003. 284 с.
29. Яцимірська М. Культура мовлення – актуальна проблема нашого часу. Українська журналістика: формування сучасного обличчя. Львів, 1993. С. 88–93.

12. Інформаційні ресурси

1. Бібліотечний світ України. URL: [bhttp://www.ukrlivworld.kiev.ua](http://www.ukrlivworld.kiev.ua)
2. Електронна бібліотека України. URL: [uhttp://www.lib.com.ua](http://www.lib.com.ua)
3. Інформаційні ресурси у електронному репозиторії Національного університету водного господарства та природокористування. URL: <http://ep3.nuwm.edu.ua/view/types/merods/>
4. Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського [Електронний ресурс]. –Режим доступу: <http://nbuv.gov.ua>
5. Національна парламентська бібліотека. URL: <http://www.nplu.kiev.ua>
6. Наукова бібліотека НУВГП (м. Рівне, вул. Олексі Новака, 75). URL: http://nuwm.edu.ua/MySQL/page_lib.php.
7. Національна бібліотека ім. В. І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>.
8. Рівненська обласна універсальна наукова бібліотека (м. Рівне, пл. Короленка, 6). URL: <http://lib.ru.ua/>.
9. Рівненська централізована бібліотечна система (Київська, 44, Рівне). URL: <http://www.facebook.com/cbs.rivne/>.
10. Українська бібліотека. URL: <http://www.lib.org.ua>